

АОЛПУ РОБИТЬ ЗАХОДИ В СПРАВІ МОРЯКА

Ньюарк, Н. Дж. — Члени організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) активно беруть участь в акціях оборони моряка Мирослава Медведя. Як відомо, М. Медведь втік із союзу корабля "Маршал Консв" минулого тижня і просив політичного азилу. Через політичні мотиви Уряд ЗСА видав його в Європу.

Зорганізовано сітку людей, які телефонують до американських урядовців з проханням затримати корабель "Маршал Консв" у пристані Нью Орліс. Ла, в гирлі ріки Міссісіпі поки не відбудеться інвестиція видачі М. Медведя в Європу американськими урядовцями.

Члени АОЛПУ їздять до Вашингтону і особисто інтерв'ювали у справі М. Медведя. АОЛПУ також вислала телеграми до чільних урядовців і листи до всіх законодавців ЗСА (535) в цій справі.

Члени АОЛПУ поїхали до Нью Орлісу, щоб допомогти в місцевих оборонних акціях. Консервативна організація Фондация консервативної молоді, з якою АОЛПУ була в постійному контакті, організує флоту кораблів і човнів в'єтнамських "боат піл", які в цей спосіб демонструють підтримку Мирослава і заперечують негідне потягнення членів американського Уряду. Активісти з різних стейтів ЗСА прибули до Нью Орлісу, щоб допомогти місцевій українській громаді.

АОЛПУ звертається до всіх продовжувати домагатися від американських урядовців затримати союський корабель в Америці поки не відбудеться подібне дослідження цього трагічного епізоду.

Інж. М. Корчинський доповідатиме в Китаї

Піттсбург. — На запрошення Китайського металургійного товариства інж. Михайло Корчинський бере участь у міжнародній конференції у Пекіні в дні 4-го до 8-го листопада ц.р. Темою конференції є низько-леговані сталі підвищеної міцності. Інж. Корчинський висловить вступну доповідь на тему: "Нові напрямки в науці і технології мікролегованих сталей".

Між запрошеними делегатами є ряд чільних учених Європи, Америки і Азії. Цікаво, що три доповіді базуються на дослідних працях, що їх проводять в Англії, Швеції та ЗСА при тісній співпраці інж. Корчинського.

У організації китайської конференції співпрацює Американське металургійне товариство (АСМ). Інж. Корчинський буде офіційно репрезентувати це товариство та передасть голові китайського товариства пропам'ятку грамоту.

Після закінчення конференції інж. Корчинський відвідає ряд сталеварень та дослідних інститутів в Аншані, Шеняні та Шанхаї. Там він матиме змогу обмінятися досвідом з китайськими металургами. Серед них є багато знайомих, бо це вже четверті відвідини інж. Корчинського в Китаї.

Для Китаю проблема мікролегованих сталей незвичайно важлива. В країні, що нараховує понад 1,2 мільярда населення, річна продукція сталі становить 45 мільйонів тонн. Це дає біля 40 кілограмів сталі на одного мешканця, тобто майже у двадцять разів менше, ніж у високоіндустріалізованих країнах. З уваги на високий коштів інвестицій, надії, щоб бодяй подвоїти у цьому сторіччі сталеву продукцію — безвиглядні.

Проблема недостатності сталі можна згадати шляхом більш ефективного використання наявної продукції і спожитості сталі на 15 до 25 відсотків. Заощадження у спожитті сталі має таке ж значення як і збільшення продукції і спожитості сталі на 15 до 25 відсотків.

В Дітроїті відправили Панахиду за В. Стуса

Дітройт. — У 40-ий день смерті в союському концтаборі визначного правозахисника поета Василя Стуса в неділю, 13-го жовтня ц.р., тут в катедрі УАПЦ (Соборноправної) св. ап. Андрія Первозваного, відбулася соборна Панахида за спокій його душі з участю трьох священників: протопресвітера Олександра Бикова, митратора Тимофія Фінія і о. Сергія Онішкія при співі церковного хору.

У вівтарі молився Єпископ Іоанн Англії. Слово про діяльність замишеного поета виголосив перед Панахидою о. О. Биковець.

У СВІТІ

ЧАСТИНА СОВЕТСЬКИХ пропозицій про скорочення запасів ядерної стратегічної зброї може стати базою для дальших серйозних переговорів між З'єднаними Стейтами Америки і Союстським Союзом, — заявляють речники Білого Дому і Державного департаменту. Вашингтон, очевидно, очікує на висліді розмов державного секретаря Джорджа Шульца в Москві з тамтешнім міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе і генеральним секретарем ЦК КПСР Михайлом Горбачовим. ЗСА покищо відкидають істотні союстські пропозиції, сперті на союстську стратегію обману Заходу. Багато справ треба ще узгодити, і вяснити, заки можуть початися справжні переговори про роззброєння, — кажуть вашінгтонські чинники.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформує, що Ель Сальвадор втратив тільки в місяці жовтні 181 воїків забитими в боротьбі з марксистськими партизанами, яким допомагає зброєю і іншим військовою вирядом Куба. Союстський Союз, Нікарагуа та інші комуністичні країни. В загальному у громадянській війні Сальвадор втратив вже 45,000 осіб на протязі шістьох років, — заявили речники збройних сил Ель Сальвадору.

Філадельфійський комітет боронить М. Медведя

Філадельфія. (О. Татомір). — У зв'язку зі справою моряка Мирослава Медведя, що два рази допливав до американського побережжя старався одержати право азилу у ЗСА, але погранична патруля, ламаючи традиційний закон, насильно відставила його на союстський корабель, філадельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні в середі 30-го жовтня ц.р., заарештував в Українському Освітньо-Культурному Центрі інтерв'ю з телевізійним коментатором Руслана ч. 10 Кристофором Лонгом.

Про положення українців в СРСР та його настанову до цих, які шукають на Заході азилу, компетентно інформували: голова комітету Уляна Мазуркевич і член Оріса Гевко, відомі активісти, що в обороні українських дисидентів переводили вже не одну акцію у Філадельфії і Вашингтоні.

О. Гевко, користуючись великою стінною картою Союстського Союзу з численними чорними цятками на його території, пояснила, що вони означають тамшні концтабори й тюрми. М. Медведя, після повернення до СРСР, у найкрайшому випадку очікує покарання на десяти років в одному з невідомих таборів.

При нагоді інтерв'ю коментатор К. Лонг оглянув УОКЦентр з класою учнів, яка вивчала українську мову та з пробою танцювальне ансамблю "Волошки", не поминув і доброго бібліотеки. Про осередок він висловився зі справжнім подивом і великим признанням. На руслі ч. 10 крім

Телевізійні та радіо коментатори подавали компромітне виправдання пограничної сторожі, що вона не розуміла російської мови і тому відмовила азилу, а спікер радіостанції КУУ, у Філадельфії підкреслив, що "союстського моряка повернено до матушки Росії".

СЛОВЕ ПАПИ ІВАНА ПАВЛА II

(ВИГОЛОШЕНЕ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ДО УКРАЇНСЬКИХ ВЛАДИК ПІД ЧАС АВДІЄНЦІ З НАГОДИ ІУ СІНОДУ ЕПІСКОПАТУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ, ЩО ВІДБУВСЯ У РИМІ ВІД 22-ГО ВЕРЕСНЯ ДО 5-ГО ЖОВТНЯ 1985 РОКУ. СІНОД СКЛИКАВ ВЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП ЛЬВОВА БЛАЖЕННИЙ ОТЕЦЬ МИРОСЛАВ ІВАН КАРДИНАЛ ЛЮБАЧІВСЬКИЙ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ ПАПИ ІВАНА ПАВЛА II. ТЕКСТ ДРУКОВАНИЙ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ В "Л'ОССЕРВАТОРЕ РОМАНО" З 7-8-ГО ЖОВТНЯ 1985. ПЕРЕДРУК БЕЗ ЗМІН).

Владико Кардинале, Достойні Брати! І з глибини мого серця вітаю Владика Кардинала Мирослава Івана Любачівського, Верховного Архiepіскопа Львівського українців, та усіх ієрархів Української Католицької Церкви, зібраних тут у Римі, при гробі святого верховного апостола Петра, на нараді четвертого Єпископського Синоду.

Згідно з приписами правилина Синоду. Ви прийшли сюди з мого благословення на спільні наради, що відносяться до важливих справ Української Католицької Церкви, яка ось уже близько чотириста років стоїть твердо в єдності з цією Апостольською Столицею.

З'єднання Вашої Церкви з Церквою вселенською, доверку Петрового Наступника, з початком пільного розвою виявленого упродовж її історії.

В унітному змаганні ХХІ сторіччя Ваша Церква відіграла велику роль. Це повинно стати причиною Вашої гордості і рівночасно спонукою до ще більшого закріплення зв'язків зі столицею Петра. Також нині Церква гаряче бажає єдності християн. Другий Ватиканський Собор, який бажав оживити через наступний надзвичайний Синод в обнови його духа і наважання, відкрив у приверненні повної єдності між усіма християнами одне з головних завдань Церкви: і послідовно вказав напрям до досягнення цієї мети.

Не забуваймо і то з правдивим болем, що Ваша Церква, яку Ви тут на Синоді представляєте, за приналежність до Католицької Церкви, в єдності з святым Петром, була і є покривджена і довірена.

Преподобні Брати! "Конечним є повернутися до минулого, щоб у його світлі зрозуміти теперішню дійсність і передбачити майбутнє. Бо справді, місія Церкви завжди з неспокійно надією напрямлена і скерована у майбутнє" (Апост. Слов'ян, 31).

Прийде день, цього надіємось і за це молимося, жертвуючи наш спільний біль, Ваш і мій. Надійде день, в якому повна єдність усіх синів святого Володимира, зможе побачити світ-

ТАСС КРИТИКУЄ НОВІ ПРОПОЗИЦІЇ Р. РЕГЕНА

Москва. — Союстське пресове агентство ТАСС різко критикувало нові пропозиції президента Роналда Регена про редукцію зброї, назвавши її "старими пропозиціями в новому упакованні".

У статті, написаній військовими експертами ТАСС, твердиться, що нові пропозиції ЗСА "ставлять перед собою стару мету Вашингтону — добитися односторонньої переваги за столом переговорів".

Американські пропозиції, які Президент висунув у четвер, 31-го жовтня, і які були представлені у п'ятницю, 1-го листопада, на переговорах у Женеві, включають зменшення ядерних боєголовок до 4,500 в кожній стороні і обмеження 3,000 боєголовок на союстських міжконтинентальних ракетах. При цьому ЗСА готув обмежити кількість своїх бомбардувальників, крилатих ракет і озброєних ядерними ракетами підводних човнів.

У п'ятницю стало також відомо, що Р. Реген запропонував Союстському Союзу відмовитися від розширення ядерних раєк, СС-24 і СС-25 і якщо ССРР погодиться на цю пропозицію, то ЗСА відмовляється від виробництва ракет "Міджитмен". Союстський Союз уже створив ракети СС-24 і СС-25 і приступив до їх розширення. Ракети "Міджитмен" лише в 1988 році повинні пройти випробування і їх розширення заплановано на 1992 рік.

Як твердять військові експерти ТАСС, Р. Реген запропонував зменшити ті види зброї, в яких ССРР добився переваги над ЗСА, але не запропонував зменшити, наприклад, кількість ракет середнього засягу дії, а класа американських ракет цього типу вища від союстських.

ТАСС також накинувся на Регена за те, що він не бажав відмовитися від створення протиракетної оборони з елементами космічного базування.

На думку західних дипломатів, акредитованих у Москві, статтю ТАСС не можна розглядати як офіційну відповідь Союстському Союзу. "Це відповідь не кремлівської верхівки", — сказав один дипломат, додавши, що в пропагандивній протиамериканській кампанії, яка триває в ССРР, іншої неофіційної відповіді не можна було очікувати.

Сьогодні влаштовують демонстрацію в обороні М. Медведя

Нью Йорк. — В середу, 6-го листопада ц.р., від години 11-ої ранку до 2-ої по полудні тут на Федерал плаза, біля міської ратуші, відбудеться демонстрація громадян в обороні Мирослава Медведя, моряка-втікача.

якого правдоподібно силою відідали в руки КГБ. Демонстрацію влаштовує організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні. Інформація можна отримати, телефонуючи на число (201) 373-9729.

2. І як не згадати важливу подію, що вирішила Вашу історію, як 1595 року українські Владики видали славу заяву про konieczність привернення єдності Київської митрополії зі Святою Столицею в Римі!

Тоді-то лужний єпископ, єрарх харгородського патріарха, Кирило Терлецький та володимирський єпископ Іпатій. Потім як представники релігійні могли вибратися в Рим. Принесли зі собою документ з умовами, під якими українська Церква ладна була на єдність.

3. Наш попередник Климент VIII Апостольською Постановою "Великий Господь і хвалений великий" проголосив для радости всього світу вістку про цю втішну подію.

З якою втіхою та з якою зичливістю прийняла Римська Церква український наряд, присталий до єдності стада, видно теж з Апостольського Послання "Благословен хай буде настир" з 7-го лютого 1596 року.

У тім Посланні Римський Архiepірей, прославивши влячаним серцем діло, довершено з Божої милості, проголосив, що звичай української Церкви та її законні обряди належать без зміни заховувати. Накінце по братерськи зивав єрархів якнайшкороше зійтися на Синод цілої провінції та прийняти і затвердити там злук українців з католицькою Церквою.

4. Цей великий подію завідуємо нині існування і розвінню Вашої Церкви та її спасенну діяльність не тільки на Україні, але й у багатьох краях світу. Власне Ви, Достойні Брати, зібраніс і тим разом на те, щоб пригадуватися над важливими справами загальноцерковного

БОРОТЬБА ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ М. МЕДВЕДЯ ТРИВАЄ

Нью Орліс. Ла. (В.К.). З новою силою розгоряється боротьба за звільнення українського моряка Мирослава Медведя, який перебував на союстському торговельному кораблі "Маршал Консв".

У четвер, 31-го жовтня, до Нью Орлісу прибув представник американсько-української асоціації адвокатів, 30-річний адвокат з Арізони Орест Сіна. Метою його поїздки є зібрати і перевірити факти, що стосуються втечі з союстського корабля "Маршал Консв" М. Медведя, а також провести інтерв'ю з особами, що мали будь-який контакт з ним.

За три дні, завдяки допомозі ше трьох осіб, О. Сіна зібрав не лише велику кількість матеріалів у цій справі, але й нав'язав зв'язки з багатьма кореспондентами американських газет та телебачення, уключаючи ім інтерв'ю.

Прибувши до Нью Орлісу, О. Сіна негайно перевів розмову з власником ювелірної крамниці Джов Вайменом з містечка Беллчесс, що розташоване 15 миль на південь від Нью Орлісу. Саме Дж. Ваймен був першою особою, з якою М. Медведь нав'язав контакт. Ось що розповів 42-річний ювелір: "У четвер, 24-го жовтня,

БОРОТЬБА ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ М. МЕДВЕДЯ ТРИВАЄ

я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли Вейн запитав моряка "Ти хочеш дістатися до Нью Орлісу?" і показав рукою в сторону міста, той нервово повторив: "Нью Орліс, Нью Орліс".

Дж. Ваймен і його братишак Вейн зрозуміли, що моряк є українцем, що він втік з союстського корабля і хоче дістатися на поліцію, щоб залишитися в ЗСА.

Вейн взяв моряка до авта, щоб відвезти на поліцію до Нью Орлісу. В авті моряк написав на клаптику паперу з одної сторони "ЮСРР", а з другої "Українець".

У четвер, 24-го жовтня, я заливши крамницю дешею піпінцею, ніж звичайно, десь між сьомою і восьмою годиною вечора. Зі мною був мій братишак Вейн Ваймен. Ми були вже на парковій площі, як раптом приїб морзя, увесь мокрий. Перед нами стояв молодий чорновоїсний хлопчик, який мав 6 футів висоти. Він був одитий у короткі жовто-бронзові штани, такого ж кольору сорочку, має чорні черевички. В руках тримав скляний єлюк, в якому були його документи. Він злякано оглядався на всі сторони, вимахував руками і з великим акцентом говорив по-англійськи: "Нью Орліс, Нью Орліс". Він постійно показував на себе і говорив: "Українець, українсь".

Коли

У СВАТІ...

(Закінчення зі стор. 2)

рах в Німеччині і Австрії. Далі прийшла можливість виїзду поза Німеччину — до Америки, Канади, Південної Америки чи Австралії. Багато з упівів з тієї можливості скористалися. Доля їх розкинула по різних закутках світового світу. Та частина упівів, яка опинилася в Америці задумує вкоротити поставити пам'ятник для своїх друзів по зброї, що впади в боях на рідних землях чи умерли у лагрях Сибіру на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі. На це має згоду стемфордського єпарха Владика Василя Лостена. Допомогати їм матеріально в тому ділі повинно бути обов'язком нашої громади. УПА зуміла в час закінчення Другої світової війни знайти таглість української державної незалежності і суверенності, яку проголошено Четвертим Уні-

версалом в 1918 році і Актом Соборності в 1919 році і станути зі зброєю в руках в їх обороні. Тих, що апади в боях, могили розкинені по широких просторах України. Як це писав: упівесь Марко Бослав 29-го грудня 1948 року у збірці „В хоробру путь“:

Чи могли стрінете в чистому полі
Чи десь кості біляві у лісі в яру
Чи заржавілу кров на поляночці голій
Чи поламані сосни в старому борі
...Знайте Ваша в боях там кувалася доля
Ми посіяли чисте і здорове насіння
Вам на живю, будіть заскоружлих з мертвоти
Хай вже жнуть і пожати несуть поколінням!

Створім по них пам'ятку на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі.

Іван Базарко

Під патронатом
світового
конгресу
вільних
українців
фільм
„УКРАЇНА
В
ОГНІ“

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Одним з вимог для закінчення додаткових фондів. Простим наше громадянство допомоги нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молоді малі доступ до нього.

Тому наше громадянство повинно мати більше визнання до цього фільму, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Ярослав Кулик, фільмовий продуцент

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI", No. of Account 9965 Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Вшановуючи моїх Батьків
Романа й Ірени Левицьких
у зв'язку з їх Золотим Ювілєм Вічання,
що відбулося в церкві св. Юрія в Яворові,
складаю П'ЯТСОТ доларів
на Фонд Гарвардського Проекту Тисчопіття
Християнства в Україні.
Син ЮРІЙ ЗОРІАН з Родиною

Український Інститут
Америци
має шану запросити Вас на
БЕНКЕТ
в пошану
**Павла
Плішки**
співача-баса
Метрополітаної Опери
УКРАЇНЕЦЬ РОКУ — 1985
у неділю, 17 листопада 1985 р., о 1-й год. по пол.
у П'єр Готель, 61-ша вул. 15-та Авеню, в Нью Йорку, Н. Й.
Вступ: \$100 від особи, \$150 від пари
Замовляти бікети до 14-го листопада 1985 р., на телефон
Інституту — (212) 288-8660

Український Танцювальний
Ансамбль „ВОЛОШКИ“
має особливу шану запросити
Вас з Родиною на
**ОСІННІЙ
БАЛЬ**
що відбудеться
в суботу, 9-го листопада 1985 р., о год. 9-й веч.
в Менор Джуніор Каледжу, Дженкінгтан, Па.
Гратиме оркестра „Червона Калина“
Ансамбль „Волошки“ виступить на балю
Вступ для дорослих: \$12.00; для студентів: \$7.00.
Просимо резервувати столики у п. Богдана Коженювського,
(215) 969-8667

**КАБАРЕТ
ЗАБАВА**
відбудеться
16-го листопада 1985 р., початок 8:30 веч. Вступ \$15.00
При музиці ОРКЕСТРИ ТЕМПО.
Проводить Забаву і Розвагову Програму
Аранжює Роман Васирик.
У залі RAMADA INN, Rt. 10 W., E. Hanover, N.J.
У справі квитків просимо дзвонити на: 201-964-6742
75-й Відділ СУА Пожарано стрій 30-их років
Мейнеланд, Н. Дж. або вечірній одяг

ТЕПЕРІШНЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ МАЄ НА МЕТІ ЗДОБУТИ В ОСТАННІХ МІСЯЦЯХ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ 1.000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ДОРОГІ ВІДДІЛОВІ УРЯДОВЦІ! ДОКЛАДІМО ВСІХ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЦИМ ОРГАНІЗАЦІЙНИМ УСПІХОМ ЗУСТРІТИ КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ, ЯКА ВІДБУДЕТЬСЯ В ДІТРОЙТІ.

На свіжу могилу бл. п. інж. І. Десяка

По короткій і тяжкій недугі в Стетен Айленд, Н. Й., відійшов у вічність на 89-му році трудовитового життя бл. п. Ісаак Десяк, колишній головний інженер Електропрому в Донбасі, учасник визвольних змагань у військах УНР і політичний в'язень сталінських концтаборів.

Покійний, народжений на Поділлі, пройшов тяжкий життєвий шлях. Молодим юнаком брав участь в боротьбі за нашу Державність, був інтернований в Польщі, звідки втік до Праги. Там з великим ентузіазмом взявся до студій на Карловому університеті, де закінчив з відзначенням факультет електричної інженерії зі ступенем магістра. Був він людиною надзвичайно працьовитою з непересічними здібностями у своїй ділянці, яку скоро оцінили його професори і працевластці. Бл. п. інж. І. Десяк був скромною і серйозною людиною, дуже любив свій фак і його майбутнє зарисовувалося блискуче в прибраній Чехо-Словаччині. Але невимовна туга за батьківщиною його ніколи не покидала. І так сталося, що під час НЕП-у в 1920-их роках покійного почали намовляти на поворот додому. Советські представники обіцяли йому амністію за участь в армії УНР, обіцяли і забезпечили блискуче майбутнє йому особисто і всьому українському народові. Будучи чесною людиною і ширим українським патріотом, після тяжких роздумів, покійний рішив повернутися на Україну і віддати всі свої сили, знання і досвід для розвитку індустрії на землях своєї батьківщини.

По приїзді в Донбас, де його призначили головним інженером шахти, він відразу побачив і болоче відчув свою помилку і советську безліччю брехню. Але вороття вже не було. Згодом почалися колективізація, голод і страшенне винищення української свідомості верстви. Покійний, щоб забути жорстоку дійсність та з любов'ю до свого фаху, цілковито присвятився своїй праці — електрифікації шахт. В яких тяжких умовах йому доводилося працювати, виконувати і перевишувати п'ятиріччі і плани, він описав у своїх спогадах під назвою „Ціна батьківщини“, на друкування яких він видав свої останні заощадження і на появу яких терпеливо чекав і на превеликий жаль не дочекався.

По закінченні електрифікації шахт, як „вінагороду“ за його невсипущу працю, його арештували, мучили і засудили на п'ять років каторги на Сибірі. Не раз у своєму житті бл. п. інж. І. Десяк був вічна-віч зі смертю. Але був він завзятою владі не так легко здавався у безвихідних обставинах, а навпаки, завдяки своїй

Бл. п. інж. Ісаак Десяк

нахиливості та витривалості, пережив страхотні советського переслідування.

По війні, в 1945 році, він опинився на заході, у ДП-таборі в Ашафенбурзі, Німеччина. Вичерпаний, з надірваним здоров'ям, а все таки переможно перенісши війни і концтабори і голодні смерті рідних та всякі жистві випробування, на які доля була для нього щедрою, він зумів заховати любов до життя, зумів не стратити ані гумору, ані довірливості, ані доброзичливості до людей. В таборі знову з притаманною йому енергією і відданістю він кинувся в свою інженерську працю, а праця для нього була кінцею і суттю життя. Там він викладав на технічних курсах УТГП та був головним інженером усіх таборових майстерень. Завжди готовий допомогти, щедро любив передати свій досвід і знання іншим.

За це шанували і любили його студенти, співробітники і друзі. Безсумнівно, був він людиною благородного серця — це міг відчувати кожний, хто хоча б тільки принагідно знав його. Його характер і духовність, як сталь, гартувалися в тяжких умовах. Був він справжнім Сином України, його глибока людяність і непересічна інтелігенція освічували і керували всі дії його життя. Будучи на засланнях, завдяки тим якостям характеру, пережив тортури і каторгу, не загубивши своєї гідності ані життєздатності, а навпаки загартувавшись, став глибоко гуманною людиною. Таким він залишився до кінця свого життя.

До Америки він приїхав в 1950 році. Початки були також тяжкі, але з його нездоланною і творчою вдачею він знову зумів собі створити свій світ і своє життя. Працював він тут у великих Ньюйоркських інженерських фірмах, де скоро вивився і здобув пошану своїх працевластів і співпрацівників.

Бл. п. інж. І. Десяк був „майстром на усі руки“ і допомагав розв'язувати екзистенціальні та життєві проблеми не тільки своїй родині, але й друзям та знайомим. Будучи на пенсії,

жив з своєю дружиною Софією у великій взаємоповазі і любові в Черчі, Н. Дж., а потім в Глен Спей, Н. Й., де майже самотужки відбудував дві хати. Люблячи природу понад все, він культивував і плекав своє оточення, розвісив розкішний город і сад, де його діти і внуки проводили літні вакації та всі важливі свята і родинні події. У гостинних панства Десяків часто було людяно — лунали голоси, сміх і спів дітей та дорослих, відбувалися гостинні, дискусії я ватри. Цей дідівський закуток їхні внуки називали „Україною“. Дід Ісаак і баба Софія були центром своєї родини та пильно олекали і передавали своїм внукам рідну мову, традицію та любов до всього рідного.

Покійний до кінця свого життя був занятим — у нього ніколи не ставало часу на виконання всіх його плянів і проєктів. Не любив він марнотраства. На його господарстві все зберігалось, все перетворювалось, все утилізувалось. Довкола нього завжди кипіло життя — будувалися нові споруди, розв'язувалися проблеми електрифікації, садилися нові дерева, кущі і квіти. Але не зважаючи на ці всі заняття, у нього завжди знаходився час для людей. У нього завжди було багато друзів і приятелів, не тільки з його генерації, але й молодших та цілком молодих, бо шануючи людей, він умів з усіма знайти спільну мову. З ним було цікаво говорити, тому що він мав величезний життєвий досвід, різноманітність зацікавлень, був начитаний і мав непересічний гумор. У своїх особистих потребах був дуже скромною людиною, не дозволяючи собі на ніякі розкоші, хоч і заслужив. Відданий був всеціло своїй родині — був зразковим мужем, батьком, дідусем, опікуном, учнем і приятелем. Ціле своє життя не перестав цікавитися долею і життям батьківщини, читав багато і вивчав все, що торкалося України. Його особиста трагедія — це історія цілої генерації українців, визволивих змагань, борців за нашу Державність, свідків жертв большевицької облоги, терору і поневолення нашої батьківщини.

В його особі відійшло палке українське серце незвичайної і шляхетної людини. Покійний підтримував морально і матеріально, в міру своїх пенсійерських спроможностей, українську справу, науку і культуру. Був членом Товариства Українських Інженерів в Америці.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Софію, доньку Ірину з мужем Олегом Федичином і дітьми Тимошем і Вірою та доньку Галину з мужем Лев

ком Майстренком і дітьми Ульяною, Лесю та Наталією з мужем Степаном Вілкінсом. Поховано бл. п. Ісаака Десяка на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавид Бруку, Н. Дж., 9-го вересня 1985 року.

Г. П. Ф.

В НЕДІЛЮ, 3-ГО ЛИСТОПАДА ц.р., відбулась церемонія беатифікації голландського релігійного журналіста і священика, який загинув мученичою смертю в гітлерівському концетраційному таборі в Дахау. Папа Іван Павло II відправив на цю інтенцію Торжественну Службу Божу в базиліці св. Петра в Римі і особисто перевів церемонію беатифікації, яка є останнім кроком перед проголошенням Тітуса Брендсмін святым Римо-Католицької Церкви.

Проф. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ
народжений 23 вересня 1900 р. в Новім Санчі, помер 2-го листопада 1985 р. в Парижі.
Горем прибито:
доньки: СЛAWKA
ІРИНА з чоловіком
швагерка — ОКСАНА І. ШУРОВА
з чоловіком ЛЕВОВО

ПАРАСКЕВІЇ СТЕФАНЮК
буде відправлена
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в суботу, 16-го листопада 1985 року, о год. 7-й ранку
в церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті (Захід)
Про молитви за душу Покійної просить Приятелів і Знайомих.
ТЕОДОР СТЕФАНЮК — чоловік
БОГДАН — син з родиною
ІВАН ФЕДОРІВ — братанок з родиною

ГОЛОВНА УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ
з жалем повідомляє всіх Членів, Прихильників і Друзів Карпатського Союзу,
що 1-го листопада 1985 р. відійшов від нас у Вічність
наш бувший секретар Головної Управи в Нью Йорку
та голова філії у Вашингтоні, Д. К.

ЮЛІАН ГУТНИК
Його Родині висловлюємо глибоке співчуття.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ
Головна Управа Карпатського Союзу

УКРАЇНСКА АКАДЕМІЯ МЕДИЧНИХ НАУК
у великому смутку повідомляє Членство й Українське Громадянство,
що 31-го жовтня 1985 року по довгій, тяжкій недугі відійшов у Вічність
на 56-му році життя в Баффало, Н. Й.

ВСЕВОЛОД КОРИТНИК
дійсний член Академії, доктор медичної хемії і професор-дослідник Державного Ньюйоркського Університету в Баффало ділянки дослідження пістряка, член багатьох науководослідних організацій, автор понад сто наукових публікацій і неопублікованих праць, справді науковець, дослідник медичних наук.
Схилиючи голови перед великими заслугами праці Покійного для здоров'я людини, складаємо вислови глибокого співчуття його Дружині, Дочкам, Синові та Родині.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
УПРАВА УАМН

Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка
й
Історично-Філософська Секція
У глибокому смутку повідомляємо Колег-Науковців і Українську Громаду,
що 2-го листопада 1985 року помер у шпиталі у Парижі, скінчивши 85 років життя,
визначний український учений і організатор української науки

ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ
почесний член Наукового Товариства ім. Шевченка, голова НТШ на Європі і довголітній
Директор Історично-Філософської Секції, Ініціатор і головний редактор
Енциклопедії Українознавства.
ПОХОРОНИЙ ОБРЯД відбудеться 8-го листопада 1985 р. у Сарселі під Парижем
і літні останки Покійного будуть складені у гробіщі НТШ.
Нехай пам'ять про того Великого Сина України буде тривалою і нехай французька земля прийме гостинно тіло Співчигло.
За Головну Раду Товариств ім. Шевченка
д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, президент д-р ВАСИЛЬ ЛЕНЦИК, генеральний секретар
За Історично-Філософську Секцію
д-р ВАСИЛЬ МАРКУСЬ, голова
Замість квітів просимо складати пожертви на „Фундацію Енциклопедії України“:
Encyclopedia of Ukraine Foundation, 6 Nebraska Drive, Metawan, N.J. 07747

ПОЛЬЩА, БОЛГАРІЯ і Мадярищина правдоподібно знаходяться на шляху встановлення повних дипломатичних зв'язків з Ізраїлем. Від довгого часу між згаданими комуністичними державами і Єрусалимом існують зв'язки на культурному, науковому, туристичному і частинно торговельному відтинках. Досі єдина Румунія втримує дипломатичні зв'язки з Ізраїлем.

П'ЯТЬ СОВЕТСЬКИХ воєняк в Афганістані перейшли на сторону антикомуністичних повстанців і разом з ними беруть участь у численних боях з урядовими афганськими комуністичним військом і окупаційною советською армією. Усі п'ять перейшли з афганськими повстанцями 600 мильову трасу, прибрали для себе афганські імена та одяг, підучили місцеву мову, а один навіть прийняв ісламську віру. Фота усіх п'яток помістила газета „Нью Йорк Таймс“ у виданні з 1-го листопада ц.р., згадуючи, що таких воєняк може бути біля 200.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердінанд Маркос заповів, що він незабаром проголосить дату чергових парламентарних виборів і що його уряд підтримує ідею припинення виборів. Він заявив, що вибори найбільш правдоподібно відбудуться в січні 1986 року. Вибори з участю американських спостерігачів, будуть свого роду референдумом, тобто висловом довіри урядові, або його засудження.

Містерія...

(Закінчення зі стор. 1)

ну містерію „втечу“, тим разом до СССР, і буде переконана, що він дійсно хоче повернутися „на рідну“.

В. Юрченко заявив, що він, використовуючи хвилину уваги своїх охоронців із Сі-Ай-Ей, втік з-під варти після трьох місяців „поневір'я і допитів“, чи як він це окреслив „прополоскування мозку і застрикування наркотиків“. Він додав, що наркотики так на нього діяли погано, що він одного разу навіть не міг розпізнати керівника Сі-Ай-Ей Віліяма Кейсі, хоч знав його дуже добре з обличчя.

Граночі добре свою роль. В. Юрченко виступав на

пресконференції дуже драматично, його очі наповнялися сльозами, він кричав зі злості і заявляв: „моїм єдиним бажанням є тепер повернутися на батьківщину“, тобто до СССР і до родини. Речник Державного департаменту Чарльз Редман заявив, що Юрченко був високим старшиною КГБ, сам прийшов до американської амбасаді в Римі, і попросив надати йому право політичного азилу. Редман заперечив, що Юрченка тримали під вартою, бо оскільки йому відомо, він міг виходити куди хотів. Якщо службовці Сі-Ай-Ей нагадали за ним, то тільки з причин безпеки для нього зі сторони советських агентів в ЗСА. Без сумніву, що офіційні речники ЗСА бажать торгівлі з В. Юрченком, але не під советським тиском.

Листопад — це місяць Українських Воєнних Інвалідів.

Вшануйте в листопаді велику жертву своїх інвалідів Визвольних Змагань і зложіть щедрий даток на Національний Листопадовий Дар Українським Воєнним Інвалідам.

Датки проситься пересилати на адресу:

SOCIAL SERVICE OF UWV, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

Вступайте в члени УНС

Слово...

(Закінчення зі стор. 1)

цтво за віру і за своє стадо, що для його спасіння вже довго присвячував свої сили і труди. Його слідами пішли перед сорок літами всі Владики Західної України і власне завдання в загальнотематичній пам'яті Кардиналом Йосифом Сліпим во главі. Його світлу постать спогадують нині, в цю першу річницю його смерті з особливою пошаною та подивом.

7. Тим часом, Дорогі Брати, нехай кріпиться Вас усіх, у Вашій праці й Вашім змаганні висказ Апостола народів: „Вірне слово: коли ми з Христом вмерли, то з Ним оживемо. Коли терпимо, то царствуємо будемо з Ним. Коли відречемося Його, то і Він відречеться нас. Коли не віримо, Він остане вірний, бо не може самого себе виректися“ (2 Тим. 2, 11-13).

Що нашу заохоту Дорогі Брати, не можемо скріпити і закінчити відповідним способом, аніж упійнянням того самого Апостола народів: „Чувайте, стійте у вірі, поступайте відважно і кріпиться“ (1 Кор. 16, 13). Засвідчуйте відважно Вашу віру перед усіма тими, що будь-яким способом намагаються її захитати. „Стараючись захвати сльозу духа у зв'язі мислі. Одно тіло й один дух, як ви пок-

ликани до одної налії вашого призначення“ (Еф. 4, 3).

Згадайте, Брати, що для досягнення повної, вселенської кожен народ, кожна культура, повинна здійснити власне завдання в загальнотематичній пам'яті Кардиналом Йосифом Сліпим во главі. Його світлу постать спогадують нині, в цю першу річницю його смерті з особливою пошаною та подивом.

А з повною надією на Вас, що мужньо і радо відповісте олій Нашій заохоті при допомозі Божої ласки, бажамо Вам і Вашій Церкві кращих і спокійніших часів від Отця милосердя і Бога всякого потішення.

Після вислову отих моїх думок і перш ніж закінчити, уважаю моїм обов'язком подякувати вам, моїм Братам в єпископстві, за Ваш вклад у цей четвертий Єпископський Синод Української Католицької Церкви.

І разом з повнотою серця уділяю всім Вам та Вашим вірним, а зокрема священникам, монахам і монахиням, наше Апостольське Благословення.

Боротьба...

(Закінчення зі стор. 1)

з другої латинськими буквами „Нью Орлінс“ і над ним „Поліція“. Потім „Поліція“ перекреслила і стрілкою вказав на слово „Нью Орлінс“.

Через три-чотири хвилини після того, як Мирослав Медведь від'їхав, до Дж. Ваймена, що залишився біля крамниці, підійшли три кремені росіяни. Один з них говорив по-англійськи і запитав, чи Ваймен не бачив моряка: „Один із наших товаришів упав з корабля у воду і ми хочемо йому допомогти, щоб він не пропав“. Це ще більше переконало ювеліра, що молодий українець втік з советського корабля і хоче дістати право азилу. Дж. Ваймен, колишній шериф, спокійно відповів, що він нікого не бачив. Росіяни відійшли.

За 30-40 хвилин молодий Ваймен і М. Медведь приїхали на поліцію у французькому кварталі Нью Орлінсу. Тут Вейн попросився з Мирославом, а при прощанні був дуже здивований, коли М. Медведь взяв його руку і з відчуженням поцілував.

Висівши з авто, М. Медведь сам пішов на поліцію. Потім його перевезли до іншої поліційної дільниці. Згодом прибули службовці з іміграційного бюро. Точних фактів тут встановити не вдалося, бо урядові чиновники не захотіли давати коментарів на цю тему.

Том Річард, речник фірми Юніверсал Шіппінг, яка полагодує всі корабельні справи, сказав, що вночі з четверга на п'ятницю, з 31-го жовтня на 1-го листопада, прикордонна сторожа доручила їм забрати М. Медведя і відвезти на советський корабель. Дивним і незрозумілим залишається той факт, що М. Медведь відвозила човном не прикордонна сторожа, не урядові чиновники, а працівники приватної фірми.

Трьох працівників цієї фірми на чолі з Реймондом Гутрі везли українського моряка човном до советського корабля. М. Медведь постійно намагався від них вирватися і врешті коло самого корабля „Маршал Конев“ височив з човна і знову поплив до берега. Р. Гутрі та його два помічники зловили моряка вже на березі, але не могли затягнути до човна. Тоді помічники тримали М. Медведя на березі, а Р. Гутрі поїхав човном до советського корабля, привіз сімох кремені моряків і всі разом заборали М. Медведя на корабель.

Р. Гутрі пригадує, що моряк виривався, копав ногами, викрикував, аж поки не зник на советському кораблі.

Сталася нечувана річ: три цивільні американці і сім чужинців-росіяни силою заборали з американської землі на чужинський советський корабель людину, яка хотіла залишитися на вільній землі Вашингтона. Це є потоптання людських прав.

Ще одну цікаву річ відкрив О. Єйна: на поліції, де переслухували М. Медведя, нема жадного протоколу з цієї справи. Одна урядовичка сказала, що вона бачила копію цього протоколу. Але тепер нема ні оригіналу ані копії.

І ще одне. 24-го жовтня з зареєстрованих різні справи, що сталися в цей день, од-

наче нема найменшої згадки про переслухання М. Медведя. Шойно під датою 26-го жовтня є одне речення, що тут був советський моряк.

Нічого не можна було довідатися про побут М. Медведя у військовому шпиталі, ані від іміграційної служби, бо всі службовці відмовляються на цю тему говорити. Знаємо лише, що у вівторок, 29-го жовтня, о годині 5:30 по полудні прикордонна сторожа відвезла М. Медведя знову на советський корабель, який тепер відплив до пристані Ріверс на північ від Нью Орлінсу і вантажить збіжжя.

Орест Єйна розгорнув широку діяльність: організував центр комунікації в домі української родини, нав'язав зв'язки з численними представниками засобів масової інформації. В неділю, 3-го листопада, з Парми, Огайо, до Нью Орлінсу прибула родина М. Медведя. Параска Єзерська з дочками Марією Філіпович та Анною Кент. На летищі в Нью Орлінсі вони взяли участь у пресовій конференції. На численні запитання репортерів вони відповіли, що є родиною М. Медведя і прибули сюди з надією, що зможуть з ним побачитися, бо вірять у справедливості американської судової системи, і хотіли б його забрати з собою до Парми.

Того ж дня прибули до Нью Орлінсу два молоді представники американської організації STOP, яку очолює Боннер Коген. Телевізійна станція Сі-Бі-Ес передала з ними інтерв'ю. Один з представників організації, Джеф Панден, на запитання, чи знає він, що за тиждень відбудеться зустріч Р. Регена з М. Горбачовим і Державний департамент хотів би якнайменше розгласити в справі М. Медведя, відповів: „Мені більше залежить на житті молодого людини, яка карастя на советському кораблі, ніж на зустрічі Регена з Горбачовим. Тому ми приїхали сюди, щоб організувати фільм про українських човнів і заблюкувати виїзд советського корабля“.

У понеділок, 4-го листопада, федеральний апеляційний суд у Вашингтоні вислухав аргументи представників Товариства українсько-американських адвокатів в особах адв. Андрія Філіповича і Павла Каменярка та Державного департаменту в справі затримання корабля і ще одного переслухання М. Медведя. Листи в цій справі прийшли від багатьох сенаторів і конгресменів до Президента.

У Різер, Ла., на ріці Міссісіпі, де перебуває советський корабель, українськими і іншими групами організовано два човни підняли до советського корабля, а родина Медведя вимагала розмови з ним, що команда корабля відкинула.

Преса, радіо і телевізія у вівторок вранці в різних частинах країни обширно повідомляли про заходи ще раз перевірити справу Медведя.

По громадах даліше продовжувалися демонстрації та інші акції в обороні українського моряка.

Зустріч...

(Закінчення зі стор. 2)

Група перед зустріччю з ОЦІ (зліва): о-р М. Курнось, А. Мазейка, В. Павловскі, М. Ріккен і о-р В. Станкус.

урядники ОЦІ про СССР і пригадував Советський Союз зумів вплинути на американську політику в роках 1930 і 1940, саме також з приводу неоповіданості, я зі справним жом дивлюсь на співпрацю ОЦІ-КГБ.

Сполуча ОЦІ з КГБ викликає багато питань. Які уступки були і є тепер зі сторони ОЦІ за те, щоб КГБ їм допомагало? Що ОЦІ погодилося ділитися з КГБ? Чому ОЦІ піддається кримінальному праву

СССР, а не респектус федеральну процедуру і цивільні права ЗСА, коли провадить переговори із СССР у справі нацистських колаборантів? Чому немає офіційних американських перекладачів при розгляданні советських архівів? Чому советські свідки досі не були покликані на переслухання перед американським судом, щоб вповні, ясно переходив процес досліджування? Чому ОЦІ дозволяє на те, щоб советські власті не допускали адвокатів-оборонців до перегляду доказів вини їхніх клієнтів?

Ті та інші питання повинні бути поважною журбою не лише єдиним, але всіх американців. Стара українська пословиця каже: „З ким пристави, таким ставишся“. Як далеко до того, коли урядові ОЦІ стануть апаратниками КГБ?

• FUNERAL DIRECTORS •

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Центар-Пам'ятник полагодує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням Тілів Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(Corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніт, стійких на цвинтарі, св. Андрія в Бавнд Брук, св. Духа в Гемптонбургу, та інших.
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ
К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол., в неділю від 10 до 4 по пол.
На базі вики для вигоди клієнтів, радо заведемо до Вашого дому з проектами й порадами.

Algebra, History, English, Shop.

The subject is always excellence.

When you get right down to it, teaching is all about children. Helping them achieve, making them feel better about themselves, encouraging them to be the best they can be.

To accomplish that, you need excellent teachers. And New Jersey's public schools are blessed with excellent teachers. But they want to do even more. So they need your support when they ask for more time to prepare for classes—and to teach them. They need you in their corner when they ask for administrative back-up on discipline problems. They want what you want: even better education for our children.

It will take hard work and a lot of pulling together. But every "I did it" makes it all worthwhile.

For more information, write to:

New Jersey Education Association, P.O. Box 1211, Trenton, NJ 08607.

njea
people
who care about your kids

Our subject is excellence.

Увага!
У Книгарні „Свободи“ можна замовляти
ІСТОРІЮ УКРАЇНИ
Наталії Полонської-Василенко
Два томи — тверда обкладинка — мали — 1,190 сторінок друку.
Ціна: 52.00 дол. з пересилкою.
Мешканців штату Нью Джерсі зовб'яже 6% штатного податку.
Замовляти:
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

TRAKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
ВИПРОДАЖ: ВСІХ ТОВАРІВ ПО ЗНИЖЕНИХ ЦІНАХ.

REAL ESTATE
ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСКУУЕМО
АВТА • БУДИНКИ • БІЗНЕСИ
Інформація подала
ПЕТРО РИЧОК
забесп. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

РІЗНЕ
Передплатуйте ІСТОРІЮ УКРАЇНИ
в англійській мові (два томи)
Наталії Полонської-Василенко
Жертводавець за кожних сто доларів може призначити одну „Історію України“ для університету, коледжу, бібліотеки, або дітей і вунків. Вчасні передплати уможливають перекласти згадану „Історію“ на англійську мову ще на Тисячоліття Християнства України. Чеки пересяйте до:
Ass'n for Promotion of Ukrainian Science (No. 5069),
700 Cedar Road
Philadelphia, Pa. 19111
Товариство для Поширення Української Науки